

ŚRODA 27.05. 2020

Temat: Mój przyjaciel - pies i kot.

Witajcie Żabki w kolejnym dniu na zajęciach dotyczących „Mojego zwierzątka”. Jak się domyślacie rozmawiać będziemy o naszych czworonogich przyjaciółach.

Pragnę Wam przypomnieć jak ważne jest dbanie o higienę rąk. Posłuchajcie piosenki i starajcie się jak najczęściej to robić!!! <https://youtu.be/4zeXmv2zPGs>

1. Na początek: „Powitanka”

Wszyscy są, witam was,
zaczynamy już czas.
Jestem ja, jesteś ty,
raz, dwa, trzy.(3x)

2. Pięć kociątek” – zabawa paluszkowa (Małgorzata Barańska). Dzieci naśladowują:

Śpi w koszyku pięć kociątek, to bajeczki jest początek. (dzieci do koszyka ułożonego z jednej dłoni wkładają wszystkie palce drugiej dłoni)

Gdy się kotki obudziły, to z koszyka wychodziły: (dzieci poruszają wszystkimi palcami w koszyku)

najpierw rudy, potem szary (dzieci wysuwają z koszyka najpierw kciuk, a potem palec wskazujący)

potem czarne dwa do pary. (dzieci wysuwają palec środkowy i serdeczny)

A na końcu wyszedł biały, dzielny, chociaż bardzo mały. (dzieci wyjmują mały palec i poruszają nim nad koszykiem)

3. Następnie w wierszu policzymy szczenięta.

„Szczeniątka” Ewa Szelburg- Zarembina.

Bez liku jest szczeniąt w koszyku.

Jedno - podobne do matki.

Drugie - w białe łatki.

Trzecie - czarne jak wrona.

Czwarte - bez ogona.

Podpalanych dwoje.

A ostatnie, to najmniejsze, ono... będzie moje!

Dzieci odpowiadają na pytania rodzica.:

- Gdzie leżały szczeniątka?;

- Jak wyglądało pierwsze (drugie, trzecie, czwarte)?

- Jak wyglądały dwa pieski?;

- Co znaczy słowo „podpalane”?

Jakie było najmniejsze?

- Ile było wszystkich szczeniąt?

Następnie rodzic recytuje wiersz frazami. Dziecko powtarza: cicho, średnio głośno, głośno, dopowiadają końcówkę wersu. Dziecko próbuje powtarzać wiersz.

4. Uważnie posłuchajcie opowiadania Pół marzenia Joanny Raweckiej.

„Pół marzenia ”

Ninka miała ogromne marzenie. Ogromne i nie do spełnienia. Ilekroć poruszała ten temat z rodzicami, słyszała wiele słów, których do końca nie rozumiała, ale wiedziała, że oznaczają jedno: nie może mieć psa.

– To jest, córeczko, wielka odpowiedzialność – mówiła mama, a Ninka już wiedziała, że to słowo wiąże się z kolejną odmową.

Wieczorami Ninka wyobrażała sobie, że bawi się z puchatym szczeniakiem i głaszcze jego błyszczącą sierść. Ach! Ileżby za to dała!

Pewnego ranka spotkała sąsiadkę, panią Adę, która miała starego kundelka Czarusia. Co prawda odbiegał od ideału z marzeń Niny, ale uwielbiała, kiedy wesoło merdając ogonem, podstawał siwy pyszczek do pieszczot.

– Widzę, że umiesz obchodzić się ze zwierzętami – zagadnęła pani Ada, kiedy dziewczynka delikatnie drapała Czarusia za uchem.

– Bardzo chciałabym mieć pieska – westchnęła Ninka. – Ale moi rodzice nie chcą się zgodzić. Pani Ada spojrzała na małą ze zrozumieniem: – Posiadanie psa to duża odpowiedzialność.

„Znowu to samo” – pomyślała ze smutkiem Ninka.

– Są jednak różne sposoby – dokończyła sąsiadka zagadkowo. – Można mieć psa „na pół”.

Dziewczynka spojrzała z zaciekawioną.

– Chciałabyś mieć ze mną Czarusia „na pół”? – spytała pani Ada. Ada aż pisnęła ze szczęścia.

Spojrzała na pieska: jako w połowie własny wydawała jej się nawet piękny.

– Podzielimy się odpowiedzialnością. Możesz przychodzić do mnie po szkole, bawić się z

Czarusiem, a jeśli rodzice pozwolą, to nawet wyprowadzać go na skwerek przed blokiem. Szczerze mówiąc, sprawia mi to już kłopot.

– Ojej! Dziękuję! – wykrzyknęła Nina i pobiegła z nowiną do domu. – Pół psa? – zapytał tata, nie rozumiejąc dokładnie, o czym w pośpiechu opowiada mu córka.

– Nie pół psa, tylko pół odpowiedzialności – powiedziała dziewczynka, czując, że jest to bardzo mądre.

Odpowiedzcie na pytania zadane przez rodziców:

- O czym marzyła Nina?;
- Dlaczego rodzice nie chcieli się zgodzić na jej prośby?;
- Co oznacza to słowo – odpowiedzialność?;
- Kto pomógł Nince?;
- Jak rozwiązała problem pani Ada?;
- Jakie zwierzątka macie w domu lub jakie chcielibyście mieć?;
- Jak należy opiekować się zwierzętami?;
- Jakie znacie zwierzątka domowe, które mają cztery łapy?

Odszukajcie w swoich atlasach zwierząt ilustracje zwierząt domowych z czterema łapami, podajcie ich nazwy i pokazujcie pozostałym dzieciom. Nazwy zwierząt podzielcie na sylaby i na głoski, jeśli macie ochotę ułóżcie je z liter umieszczonych w szafkach np.: kot, pies, chomik, mysz, świnka morska, królik.

5. „Zabawy z moim ulubieńcem”. Zastanówcie się jak wyglądają wasze zabawy ze zwierzętkiem domowym, które macie. Na koniec wykonajcie ćwiczenie w KP4.14.

6. „Kotki piją mleczko” – zabawa ruchowa.

Dzieci-kociątka klęczą obok swoich misek (kótek z papieru, talerzyki papierowe), nachylają się i naśladują językiem picie mleka z miski. Na hasło: Kotki na spacer! chodzą na czworakach pomiędzy miskami. Na hasło rodzica: Kotki piją mleko! wracają do swoich kótek i dalej naśladują picie mleka.

7. „Podaj dalej” – zabawa słuchowa.

Dziecko siedzi w kole razem z rodzicem, który trzyma piłkę. Mówi wymyślone przez siebie dowolne słowo i podaje piłkę dziecku ze swojej prawej strony. Zadaniem dziecka jest wyodrębnienie głoski końcowej w tym słowie i wymyślenie innego, zaczynającego się taką samą głoską. Gdy to zrobi, podaje piłkę dalej.(5x)

6. „Mam zwierzątko” – praca plastyczna.

Namalujcie farbami lub kredkami portret swojego ulubionego zwierzątka domowego – takiego, jakie macie lub jakie chcielibyście mieć lub wykonaj z kolorowego papieru wg podanego pomysłu.

Wspaniałego, uśmiechniętego dnia!!! Czekam na efekty waszej pracy. Dziękuję za przesyłane zdjęcia.

Wychowawczynie: Dorota Marczak